कर्मदेवानामानन्दः ये कर्मम्बा देवलमभि-सम्पद्मले व्यथ ये प्रतं कर्मदेवानामानन्दाः। स एक व्याजानदेवानामानन्दो यव योष्मियो-श्चित्रोधकामवतः। व्यथ ये प्रतं व्याजान-देवानामानन्दाः। स एको देवलोक व्यानन्दो यव्य योषियोध्दिजिनोध्कामवतः। व्यथ ये प्रतं देवलोक व्यानन्दाः। स एको मन्दर्यलोक व्यानन्दो यव्य योषियोध्दित्रनोधकामवतः। व्यथ ये प्रतं मन्दर्यलोक व्यानन्दाः। स एकः प्रजापतिलोक व्यानन्दो यव्य योषियोध्दिन्ननोध्कामवतः। व्यथ ये प्रतं प्रजापतिलोक व्यानन्दाः। व्यथ ये प्रतं प्रजापतिलोक व्यानन्दाः। स एको नव्यलोक व्यानन्दो यव्य योषियोध्दिननोधकामवतः। स्थः नव्यलोकः सम्राट्॥ प्रियः यथा, मवाभारते। १६। १०।१८९।

"विश्वां जादनचेव जचानोकः परागतिः॥")
जचावदां, की. (अचा विदक्षास्य वदनम्। "वद् सुषि क्यम् च।" १३।१।१०६। प्रति भावे यत्।) जचायो वाकाम्। प्रति त्यप्रकरवे सम्भवोधटीकायो दुर्गादायः॥

त्रक्षवद्या, जि, (त्रक्षचा वेदेन उदाते या। "वरः स्विष क्षम् च।" १।१।१०६। इति कर्माव यत् क्षियां टाप्।) कथा। इति सुम्बनीध-वाकरवे काप्रकरवम्॥

तक्ष वर्षमं, सी, (तक्ष को देरसा तपसी वा पर्ष-क्षेत्र:। "तक्ष क्ष क्षियां वर्षमः।" ५। ६। ००। इति खण्।) त्राक्ष क्षसा द्वाध्यय विदेः। इस्त मरः। २। ०। ६६। खस्य टीका। वेर-वोधितस्थाचारस्य परिपाननं दत्तम्। तत-यह वपूर्णकं गुस्त स्वित वेदान्यायोग्ध्यय तम्। तयो क हिस्स तृपरिपान न सत्त स्वयं स्वयं स्वयं स्वयं स्वयं स्वयं स्वात्। त्रक्ष स्वयं ति सः। इति भरतः॥ तपः साध्याय वं यस्त ति स्तु तक्ष वर्षन् चम्। इति जटाधरः॥ (तथा च मनुः। ।। १८॥ "स्वयो दी वैश्वस्थ साही वेमा गुरवा मुनुः।

प्रचा यश्च की भिच जक्षवर्षयमेव च ॥")
जक्षवर्भः, पुं, (जक्षवां जाक्षवानां वर्भः वर्भनं
यक्षिन्।) जक्षावर्भदेशः। इति श्रव्यक्षवानी ॥
(चरक्षतीढश्रद्धको देवनदो मध्यमतीव्यं
प्रदेशः॥)

मधावहैर्ग, स्ती, (मधावक्तपसी वहेर्ग यस्तात्।) ताम्त्रम्। इति हेमचन्द्रः। ४। १०६॥

नक्षवादः पुं, (तक्षवो विद्श्य वादी वदनं पठन-मिति वावत्।) वेदपाठः। तत्पर्यायः। श्रुतादानम् २। इति श्रादावकी। २९३॥ (वश्राभागवते। ३।२९। ६२।

"टइसतिबंधानारे साह्यतस्य सर्वं दृदिः।"
नद्मनी नद्मनिर्वयस्य नादः कथनमिति विश्वदे
नद्माधिकारेच तत्त्वनिर्वयनात्रम्। नद्मनादी
वेदपाठीश्लाकीति नद्मनादिविद्यत्ते, नि।
यथा. हरिवंधि। ए । १८।

"मा आणेर्ने सावादेच प्रवासीश्वं (च गीयते ।")

कमैदिवानामानन्द: ये कमैबा देवलमभिन्दान्दाः। सम्पद्धने चय ये भ्रतं कमैदिवानामानन्दाः। स एक चानानदिवानामानन्दो यच मोचियो-१ट्डिनोश्कामचतः। चय ये भ्रतं चानान-सेवानामानन्दाः। स एको देवलोक चानन्दो "तस्रादोम्बदान्द्रस्व यग्रदानन्पः क्रियाः।

"तकादोमिलुदाच्च यज्ञदाननपः क्रियाः । प्रवर्तन्ते विधानीक्ताः चततं त्रच्यवादिनाम् ॥")

तकावाहिनी, की, गायकी। यथा,—

"बायाहि वरहे हैवि ! चाकरे तकावाहिनि !॥"

रक्षाहि गायक्या जावाहनम् ॥

प्रजापितिकोक चानन्दो यच त्रोचियोऽद्यकृतो-त्रकासहतः। चाच ये भ्रतं प्रजापितिकोक विद्या।) त्रकालानम्। यचा,—

"न्यायागतधनः ग्राक्तो त्रच्चविद्यापरायवः। खचर्मापालको नित्वं चीरन्दतलाय कच्चाते॥" इति कौर्मो ३ ज्यथायः॥

(दुर्गा। यथा, महाभारते। ६। २२। २०। "लं त्रह्मविद्या विद्यानां सङ्गानिद्रा च देष्टि-

खन्दमातभैगवति । दुर्गे कान्तारवासिनि । ॥") क्रमाविन्द्रः, पुं, (क्रम्बो विन्द्रः ।) वेदपाठे सुख-विग्रतिनिन्द्रः । इति भरतः ॥

त्रसारणः, पुं, (तराख्यया प्रसिष्ठी रुणः। यहा, त्रसाय वेदकर्माणं यो रुणः।) पलाप्ररुणः। इति इलायुधः॥ उडुम्बरः। इति रत्नमाला॥ त्रसारुणः, की, (त्रसानी त्रास्त्रस्य रुण्तिजीव-नीपायः।) त्रास्त्रस्य कीवनीपायः। यथा,— "खर्णा पर्न्ती वा त्रसार्णा इरेत् यः। वरिवर्षवस्त्राखि विद्यार्था जायते समिः॥" इति त्रीभागवतम्॥

त्रक्षवेदः, पुं, (त्रक्षको वेदः ज्ञानम्।) त्रक्ष-ज्ञानम्। यथा,— "प्राकावामः परंत्रक परमाला चतुर्मुखः। प्राकावामः परं विकात्रकृषिदस्क पत्रम्॥"

इति गीताचार:॥ अज्ञवेदि:, च्यी, (अञ्चली वेदिरिय।) देश-विशेष:। यथा,—

"त्रस्विदिः कुरुजैने पश्चरामक्रदान्तरम्॥" इति देमचन्तः। ३।१६॥

त्रक्षवेषत्तं, क्रो, (विद्यतिरेव वैवर्तम्। सार्थे यम्। त्रक्षवो वेवर्त्तं विश्वविक विद्यतियेषः।) यया च त्रक्षवेवर्त्तं त्रक्षकः । १।५८। "(वहतं त्रक्ष कार्युचेन स्रक्षेत्र यस ग्रीनकः!। त्रक्षवेवर्त्तः तेन प्रवहित्तः पुराविदः॥") यहादम्भसापुरायालगैतदम्भपुरावम्। यया, "क्षहादम्भस्यक्षकः त्रक्षवेवर्तमीधितम्। सर्व्वेषाच पुरावानां सारमेव विदुर्नुधाः॥" प्रति त्रक्षवेवर्त्ते श्रीस्वकानसम्बद्धे १३२ यः॥ त्रक्षायन्यः, पं, (त्रक्षवे सन्तां ग्रास्वमयमागो यस्य।

विजयकाः, पुं, (वर्षेव क्यां प्रत्यमयभागी यस्य । स्वतिक्यायत्वाचयात्वम् ।) चीमवस्तः । इति रवमाना ॥ वावना इति भाषा ॥

त्रसम्मासनं, की, (त्रसन: मासनं निकैयो उपरेमो वा य(सन्।) त्रसिवचारमञ्जू। तत्मर्याय:। धर्मकीलवः २। इति म्रन्ट्रतावली॥ त्रस्य

आजा । नवदीयस्य पूर्वदिण्यकोवै गङ्गापारे यामविशेषे, पुं॥ (जकानो विधातुः शायनम्। वदः॥ प्रतिपादितमेतन् दृष्टकारदीये ॥ पादे १०९ अध्याये॥)

वसर्वाहता, की, (वस्ताः संहिताः) भगवत्-विद्वान्तसंग्रहग्रशिक्षेतः। यथा,— "यथायग्रतसम्पन्ना भगवद्वसर्वाहताः। ह्योगिनवदां सारेः सचिता वस्त्रोहिताः।" द्रति वस्त्रसंहितायां भगवत्तिहान्तसंग्रहे भूतस्त्रसाख्यपद्यमाधायस्य कीवगोखामिहत-टीकाः॥

त्रक्षसम्भवः, पुं, हिएछमामक्केनविक्षः । इति हेमचन्द्रः॥

त्रक्षसर्पः, पुं, (त्रक्ष ष्ट्रहान् सर्पः।) सर्प-विश्रीयः। तत्प्यायः। इलाइतः २ व्यय-जाला ३। इति जिकाकश्रीयः॥

बस्सयायुष्यं, को, (युनत्तीत युष्यः। "रगुप-धित।" १।१।१६५। कः। ततः "तेन सद्देति।" १।१।१६५। कः। रति बहुनीहिः। "वीपसर्जनस्य।" (।१।८२। रति सद्ध्य सः। ततः सयुजस्य भावः सायुष्यं। यदा, योषयतीति युक् सम्पदास्तित् किए। तती बहुनीहिस्ततः सयुष्यो भावः। ततः नद्ध्यः सायुष्यं योषकत्वम्।) नद्ध्यो भावः। तत्-पर्यायः। नद्धभ्यम् १ नद्धन्यः। १।०।५२॥ तद्धस्यम् १। रति सन्द-रत्नावती॥ (सुम्धवीधमतेश्स्य खुत्पत्तिः या।) नद्धायो भवनं ताद्व्यं नद्धभ्यं भूषनः क्यविति व्यप्। तती भावे रति त्वे नद्धतः योषनं युक् तत्वहितः सयुक् तद्भावः सायुष्यं तती नद्धवा विष्यः। रति भरतः॥

त्रस्वावर्थिः, पुं. (त्रसपुत्रो वावर्थिः।) दश्यम् सतुः। खस्मिन् मत्वन्तरे विश्ववृद्धिनीय्वतारः। शस्मुरिन्तः। सुरस्विविषद्वाद्याः द्वाः। इविद्याः दाद्याः सप्तवैयः। सूरिसेनाद्या मतुपुत्रा भवि-खन्ति। इति श्रीभागवतम्। १९१३।२१-२२॥

"मननरे तु दशमे नक्षपुत्रस्य धीमतः। सुरक्षेना विश्वहाच्य दिशकारास्त्रया स्टूनाः॥ भ्रतसंस्था चिते देवा भविष्यास्त्रत्र व

तत्पृत्राची श्रतं भावि तर्देवानां तदा

भ्रतम् ॥

प्राक्तिरिक्तस्ता भावी सर्वेरिक्रगुर्वेदंतः ।

सप्तर्गी स्तु निवीध खं ये भविष्यान्त वे तदः ॥

स्रापी सर्ति हैविद्यांच सुनती सत्य एव च ।

नाभागीर्ध्रतिमञ्जेव वाण्यस्त्रचेव सप्तमः ॥

सुचेत्रचोत्तमोत्राच भूरिसेनः सुवीयवान् ।

भ्रत्युकः सुवर्षाच तस्ति तनया मनोः ।"

प्रति वक्षसाविक्तम् ।

इति मार्वक्षयपुरावे ॥ ६८ । ११-१६ ॥